

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,*

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis duodecimâ
mensis Martii, anno Domini M. DCC. LXI.*

PRÆSIDE,
M. CLAUDIO - ANTONIO RENARD,
Doctore Medico, Præside.

An Litteratis vita Cœlebs?

I.

ÆVIS cupidinis ignibus nullus mortalium seriùs ocliùs-
vè non uritur: hic sub leges suas nos cogit omnes;

Juvenum feroces

Concitat flammæ: Senibusque fessis

Rursus extinctos revocat calores:

Virginum ignoto ferit igne pectus.

* Authore ANTI. PATIT, æd. 1745.

Cùm jam pubescunt Mares, & in fœminis erumpunt Catamenia, tunc nescio quis ardor labi solet in medullas, & igne furtivo venas populari : tunc veluti furore quodam percussî juvenes, timorem & sæpè pudorem ab æstuante corde pellunt ;

Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem

Durus Amor ? Nempè abruptis turbata procellis

Nocte natat cœcâ ferus freta, &c.

Sic sui vix compotes, nihil nisi concubitus dulcesque Veneris voluptates appetunt & quæritant juvenes. Verùm quamvis id à naturâ cunctis animantibus insitum esse clament omnes, cave tamen (si tibi firmâ gaudere valetudine Nestoresque annos attingere sit animus) cave ne suavissimis, nimiumque, heu ! potentibus tractus illecebris, Veneri, nisi rarò, indulgeas ; Ulißen amœnis Syrenum cantibus surdas præbentem aures, earumque insulam quàm citissimè fugientem, tibi imitandum propone : blandam Veneris vocem fac ut non audias, ejusque lenocinia, quantum in te erit, fuge. *Maxima cunctarum victoria, victa voluptas.* Cunctis equidè, si ultrâ modum colatur, nocet Venus : sed iis qui maximam spirituum animalium jacturam nunquàm non patiuntur, quamvis rarissimè culta semper nocet.

I I.

EA est pretiosissimi humorum omnium, seminis nempè ; conditio, ut postea quàm in Testibus fuerit à massâ sanguineâ secretus & ad vesiculas seminales per deferentia vasa vectus ibique collectus, eandem, quam deseruerat, sanguinis massam rursus subeat, huic energiam quandam cæterisque partibus robur non mediocre conciliaturus ; ille etenim humor particulis itâ tenuibus spirituosisque constat ut spirituum animalium congeriem, ut itâ dicam, eum esse arbitrati fuerint per plurimi ; nec immeritò quidem ; cùm Eunuchorum & virorum frequenti venere utentium animi corporisque imbecillitas & torpor, simulque, Venere presso pede sequens, virium prostratio, opinionem hanc confirment quotidie ; qui igitur spirituum animalium jacturam semper patiuntur maximam, à Venere abstineant necessum est ; quæ etenim eorundem exigua superest quantitas, ea liquorum fibrarumque morum nutritioni perficiendæ roborique conciliando aptum & necessarium, vix ac nè vix quidè promoveri par est. Inde totum languescat corpus oportet ;

Nam tenuant vigiles corpus miserabile curæ.

Adducitque cutem inacies, & in ætra succus

Corporis omnis abit ; vox tantùm atquè ossa supersunt.

Cùm autem res ita se habeat ; quid , cedo , credas huic eventurum , qui spirituum hanc superstitem copiam rebus venereis impenderet in-tempestivè ? Nonnè hunc, præmaturam senectutem, dolorum morborumque Iliadem, quin & mortem ipsam accersiturum putares ? Nonnè ad horrendum Libitinæ templum præcipiti pede currenti illud Horatianum clamares ?

Sperne voluptates , nocet empta dolore voluptas.

I I I.

NUNC autem Litteratorum vitæ levem ob oculos tibi ponas adumbrationem , nullus dubito quin eos spirituum immensam jugiter pati jacturam ultrò fatearis ; finge tibi viros , quos torquet semper nunquam satis laudanda irrequietaque sciendi Cupido , quos asperæ veritatis insignis amor diù nocturne sollicitos anxiosque tenet. Quot sudores ! Quot vigiliæ ! Ut sapientum dicta factaque memoriæ mandare detur : Quot lucubrationes ! Quot curæ ! Ut aliquid novi in medium proferre liceat ; in rebus dubiis qualis sagacitas ! In difficillimis quæ constantia ! In omnibus quale judicium ! Quis labor ! Soli norunt qui durum Sophiæ jugum mollire tentant. Nec tot ac tantas amænæ jocosum deliciis lenire curas Litteratis fuit concessum ; hos in licitæ voluptatis usque gremium sequitur sollicitudo quædam , quæ eos à leporum fontibus etiam invitos avertat ; accensæ faci , quæ dum lucem fundit , consumitur , hæud absimiles Litterati , aliis dum profunt , consumuntur quoque ; ex hac levissimâ imagine jam vides Litteratos non posse quin spirituum quoquo vitæ tempore magnam amittant copiam. Qui etenim spiritus voluntatis atque imaginationis vi retinentur in cerebro & cerebello , ibi utriusque fibrillas diversimodè agitari , ut exinde (propter intimum animam inter & Corpus commercium) variæ exurgant mentis operationes , ii ad cæteras delabi partes nequeunt ; his ergo defraudantur eæ partes , quæ aliòquin eorum rore copiosissimo irrigatæ fuissent.

I V.

DUBITAS forsitan ? Litteratos inter & indoctos instituta comparatio omnem dubitandi locum tollit. Hôs aspice , qui procùl à Musis Sophiæque sacris vitam degunt tranquillam ; qualis in toto Corpore nitor ! Quale robur ! Quàm vivide scintillant oculi ! Quàm suaviter rubent genæ . Frons illis serena semper nullisque unquam exasperata rugis & ad senectutem usque in eorum facie flos juvenilis emicat. Nunc ad Litteratos te converte ; in ipso-met juventutis æstu , pallor genas occupat ; languent oculi ; asperam frontem tur-

pant fulci plurimi; totum corpus tenet macies; illis quàm debiles la-
certi: Quàm invalidum pectus! Undenam? Nisi quòd spiritibus or-
bati liquores tardo feruntur pede, nec solidis certam firmitatem cer-
tumque robur largiri valeant; hinc antè tempus atra mortique pro-
xima senectus ingruit. Hæc omnia præcavere incommoda studebant
Græci pariter Ægyptiique veteres Sophi, qui cœlibem idè duce-
bant vitam; Gallorum quoque nostrorum Annales evolve, Druidis
toto orbe doctrinâ suâ celebratissimis, suis è Collegiis matrimonio
junctos arcere solemne fuisse videbis. Audi Sophoclem à quodam in-
terrogatum uteretur nè rebus Venereis, *Dii meliora*, inquit, *libenter*
verò isthinc sicut à domino agresti ac furioso profugi. Fallor, aut allata
mòx rationum momenta, totque populorum & sapientum consensus
unanimis, Litteratos vivere Cœlibes debere invictè probant.

V.

AT dicet aliquis, hæc omnia quæ de Litteratorum vitâ memo-
rasti, nativum calorem adaugendo, æstus Venerei concitant
flamas, & eos ad voluptatem pronos magis reddunt; hoc etiam si
fateamur, nostra exindè corruebat opinio? Minimè gentium. Ea
namque si morbi producant causam, remedium simul præbent; otium
etenim fugant & animum veritatis contemplationi defixum tenent;

Otia si tollas, perire cupidinis arcus...

Cedit amor rebus; res age; tutus eris.

Poëtæ rebus in istis expertissimi effatum tibi sit oraculi instar ex sa-
crâ Tripode afflati. At inquires, si Litterati Cœlibes vivunt, Rei-
publicæ bono neutiquàm consulunt, quos etenim ei debent cives nè
generare quidem tentant. Narales fateor concedunt nullis, sed om-
nium utilitati totis allaborant viribus; filios non generant sed ab
aliis generatos à vitiorum sordibus, morborumque contagio servant
innunes;

Nec minor est virtus quàm querere, partu tueri;

Casus inest illic, hic erit artis opus.

Ergò Litteratis vita Cœlebs.

Proponebat Parisiis LUDOVICUS-GILBERTUS BOYROT DE
JONCHERES, Bituricensis, Doctor Medicus Mompeliensis, Saluberrimæ
Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1761.

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QULLAV, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1761.